

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 11 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2020, declarat de avocatul Alexei Kebeș, în numele inculpatului

Arsenov Leonid xxxx.

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>27.12.2018 - 11.02.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>19.03.2020 - 25.06.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.09.2020 - 16.12.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 11 februarie 2020, Arsenov Leonid a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu includerea, în temeiul art. 83 alin. (3) Cod penal, a termenului arestării preventive de la 18.11.2018 până la 18.12.2018, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2648 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Arsenov Leonid, la 18 noiembrie 2018, aproximativ ora 22.00, fiind în stare de ebrietate, în timpul deplasării prin mun. Chișinău, regiunea străzii Xxxx, aflându-se în automobilul de serviciu a angajaților poliției n/î XXXX, care erau în exercițiul funcției de menținere și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei, i-a numit pe angajații poliției cu cuvinte necenzurate, concomitent i-a aplicat ofițerului superior

de sector al IP Xxxx Jordan Grigore o lovitură cu capul în față și două lovituri cu cuțitul în regiunea piciorului cauzându-i leziuni corporale neînsemnate sub formă de ”excoriație la nivelul buzei superioare, excoriații la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă” și suferințe fizice, prin acțiunile sale pereclitând buna executare a misiunii de menținere și restabilire a ordinii și securității publice.

Aceste acțiuni au fost calificate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca violența nepericuloasă pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, i-a numit cu cuvinte necenzurate pe polițiști, dar față de ei nu a aplicat violență, rezistență fizică nu a opus. Angajații poliției nu i-au solicitat să-i urmeze la inspectorat. Era puțin servit, consumase 2 beri. Mai demult a fost documentat pentru violență în familie. Nu cunoaște în legătură cu ce au venit colaboratorii de poliție la magazinul unde lucrează soția. S-a plâns pe acțiunile angajaților de poliție la procuratură, dar nu a contestat hotărârea.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe:

declarațiile părții vătămate Jordan Grigore că, la data de 18.11.2018, era antrenat la menținerea ordinii publice pe timp de noapte cu mașina XXXX, fiind angajat la IP Xxxx. Avea la examinare un material înregistrat în registrul nr. 2, referitor la conflictul familial unde era solicitant Arsenov Victoria, deoarece ultima de zeci de ori apelează poliția, iar ulterior nu acceptă să dea declarații pe caz. Cunoscând că ultima lucrează ca vânzătoare la magazinul ”Xxxx”, împreună cu colegul Nicu Constantin, angajat a secției de investigații infracțiuni s-au deplasat pentru a lua o declarație sau cerere de încetare a examinării cazului de la Arsenov Victoria. Au intrat în magazin și a început să o audieze pe Arsenov V. Peste câteva minute a venit Arsenov L. și a început să îl numească cu cuvinte necenzurate, fiind în stare de ebrietate. Colegul Nicu Constantin, dorind să aplaneze situația, l-a invitat pe Arsenov Leonid la ușa magazinului ca să discute și să-l identifice. Prin geamul de la ușa a văzut cum Arsenov L. îi aplică lovituri colegului său. Văzând aceasta, a ieșit afară, solicitând lui Arsenov L. să se calmeze, dar ultimul a început să fie și mai agresiv. Împreună cu Nicu Constantin au încercat să-l imobilizeze deoarece ultimul încerca continuu să îi lovească cu pumnii și picioarele. Au anunțat unitatea de gardă, solicitând grupa operativă pentru ajutor. I s-a comunicat că grupa operativă este plecată. Astfel, au încercat să-l urce în automobilul lor pe Arsenov L. și să-l ducă la IP pentru documentare. Deoarece nu aveau cătușe, i-au legat mâinile la spate cu o centură. A urcat pe bancheta din spate cu Arsenov L., iar Nicu Constantin era la volanul automobilului. În timpul deplasării, Arsenov L. se exprima în adresa lor cu cuvinte necenzurate, îl scuipa și încerca să îl lovească cu capul, iar când au ajuns în apropierea str. Xxxx, Arsenov L. s-a culcat cu pieptul pe bancheta din spate după care și-a eliberat mâinile din centură. La un moment, a simțit o înțepătură în piciorul drept, după care a urmat a două, dar cu mâna dreaptă a dezbătut lovitura, tăindu-i mână între laba mâinii drepte și antebraț și l-a îmbrâncit pe Arsenov L. Ajuns la IP Xxxx a depistat că pantalonii de la piciorul drept coapsa aveau o fisură cu o mărime de 3-4 cm de asemenea avea o excoriație în aceeași zonă a piciorului. Pe podeaua automobilului a fost depistat un cuțit care se afla în partea unde a stat Arsenov L., a venit expertul care l-a ridicat și l-a fotografiat. În timp ce încercau să-l urce pe Arsenov L. în automobil, erau prezente soția acestuia și soacra, iar în unele secvențe

video se vede și se aude cum rudele îl roagă pe Arsenov L. ca să nu aplice violența asupra polițiștilor. În timp ce inculpatul i-a aplicat o lovitură cu cuțitul, l-a lovit înapoi cu cotul, posibil în față pentru că era întuneric, apărându-se;

declarațiile martorului Nicu Constantin, că cu colegul Jardan Grigore s-au deplasat la un magazin alimentar. Acolo, Jardan G. discuta cu solicitanta în baza materialului înregistrat. În acel moment, de el s-a apropiat o persoană în stare de ebrietate și a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, fiind agresiv. Apropiindu-se de el, prezentând legitimația de serviciu, i-a solicitat să se comporte adecvat, iar persoana dată nu se supunea cerințelor legale și i-a aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea picioarelor sale. Au fost nevoiți să-l imobilizeze la sol, ultimul opunând rezistență. Din motiv că nu aveau cătușe, au aplicat centura pentru a-i imobiliza mâinile, și a fost urcat în automobilul de serviciu. Jardan G. s-a urcat cu persoana dată pe bancheta din spate, el a urcat la volanul automobilului. În timpul deplasării, inculpatul îl scuipa pe colegul său, îl numea cu cuvinte necenzurate, se lovea cu capul de portiera din spate a automobilului, apoi l-a tăiat pe Jardan G. la un picior în timp ce și-a scos o mână din centură, Ajungând la IP, cetățeanul a fost identificat ca Arsenov L. Din câte a înțeles, soția lui Arsenov L. a solicitat poliția pentru un caz de violență în familie. La Inspectorat a văzut că colegul avea o tăietură la picior, iar uniforma îi era deteriorată. Careva lovituri inculpatului nu i-au aplicat. Imobilizarea lui Arsenov L. a fost aplicată de 3 ori - în fața alimentarei, în automobilul de serviciu și pe parcursul deplasării. Persoana opunea rezistență, nu se supunea cerințelor legale, nu prezenta un act pentru a fi identificat, fiind nevoiți să-l imobilizeze și să-l conducă la Inspectoratul de poliție;

declarațiile martorului Soroca Olga, că Arsenov L. îi este ginere. A sunat-o fiica și i-a zis să vină la magazinul unde ea lucrează în calitate de vânzătoare. Lângă magazin a auzit strigăte și vocea ginerelui. Lângă magazin l-a văzut pe Leonid, deasupra lui era un bărbat, iar unul stătea alături. Leonid spunea acelor bărbați niște cuvinte urâte. A intrat în magazin și când a ieșit afară nu mai era nimeni. Nu a văzut să-i aplice careva lovituri lui Leonid cele 2 persoane. Semnătura de pe f. d. 16 îi aparține, dar acestea nu sunt vorbele sale că ”a văzut cum ginerele opunea rezistență de a se urca în mașină,” a concretizat că nu a văzut așa ceva. Arsenov L. era servit și fiica a sunat-o zicând să-l ia acasă pentru că era în stare de ebrietate;

declarațiile martorului Arsenov Victoria, că inculpatul este soțul ei, care a venit să o ajute să închidă magazinul. El stătea afară și fuma, ea era înăuntru. S-a apropiat un polițist îmbrăcat pe formă și o persoană necunoscută care era îmbrăcat în civil. Soțul le-a spus că nu poartă acte de identitate cu el. Persoana care nu era în formă l-a împins și soțul a căzut jos. Polițistul l-a ridicat de jos și au intrat toți 3 în magazin, unde polițistul l-a împins și a căzut pe raftul de legume. După asta, soțul a început să se apere de ei. Soțul s-a sculat de jos, ei l-au scos afară, l-au pus la pământ, unul din ei a scos centura de la blugi și ia pus mâinile la spate să i le lege. Până la mașină, ei îl loveau cu picioarele, l-au ridicat când au văzut-o pe ea și l-au urcat în mașina lor de poliție. Soțul și-a scos mâinile din curea[și încerca să iasă din mașină. Polițistul a început să-l lovească mai tare. La mașină, ambii îi aplicau lovituri, când au văzut-o pe ea care striga încetați, s-au oprit. Nu știe cauza vizitei, au sunat-o, i-au spus că au venit atunci să o interogheze pe un caz. Nu ține minte dacă erau careva plângeri pe violență în familie depuse de ea. Au fost cazuri când a solicitat poliția acasă, posibil cu o lună înainte, dar

în luna aceea precis că nu. Soțul a servit o bere cu proprietarul magazinului. A sunat-o pe mama care a venit când era mașina de poliție și i-a spus că este sânge unde l-au bătut. Semnătura îi aparține în procesul-verbal de pe f. d.17. Nu știe cum e scris acolo, nu a fost scris personal de ea, nu ține minte dacă l-a citit;

procesul verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică în care este indicat locul comiterii infracțiunii;

procesele verbale de ridicare din 19.11.2018 și de examinare din 10.12.2018, conform cărora s-a ridicat o pereche de pantaloni de la uniforma polițienească, de culoare albastră, și examinând-o se observă în partea din față la piciorul drept mai sus de genunchi o ruptură cu dimensiunea de 5,5 cm;

procesul verbal de ridicare și examinare din 10.12.2018 - s-a ridicat un CD de model Vebratim, cu înregistrările fragmentelor video de la locul comiterii infracțiunii. Examinându-le se observă cum Jardari G. și Nicu C. încearcă să-l imobilizeze pe Arsenov L., însă ultimul opune rezistență, vorbește cu cuvinte necenzurate;

raportul de expertiză judiciară nr. 201802P4228 din 19.11.2018 că la partea vătămată Jordan G. s-a constatat excoriație la nivelul buzei superioare care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, excoriații la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă, care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Obiectul material al infracțiunii specificate la alin. (1¹) art. 349 Cod penal îl reprezintă corpul victimei sau bunurile care-i aparțin victimei, victima infracțiunii în cauză fiind persoana cu funcție de răspundere, care-și îndeplinea atribuțiile de serviciu.

Respectiv, victimei Jordan G. i-a fost recunoscută această calitate prin actele emise de OUP. Ori, nemijlocit victima, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, a confirmat că, în momentul în care s-a apropiat în regiunea str. Xxxx era îmbrăcat în uniformă de serviciu, fapt ce a fost confirmat și de către inculpat și de către martorul Arsenov V., care a declarat că pe str. Xxxx 34, mun. Chișinău s-a apropiat un polițist îmbrăcat în uniformă de serviciu și o persoană îmbrăcată în civil.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (1¹) art. 349 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care a fost exprimată prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere sau a persoanei ce-și îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau fapte antisociale.

Astfel, cele constatate în raportul de expertiză judiciară nr. 201802P4228 din 19.11.2018, potrivit căruia la Jordan G. s-a depistat excoriație la nivelul buzei superioare, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, excoriații la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, care se califică ca vătămare neînsemnată, denotă prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute la alin. (1¹) art. 349 Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în domeniul prevenirii infracțiunilor și a contravențiilor, Poliția are atribuția de a asigura reacționarea promptă la sesizările despre infracțiuni și contravenții.

Ori, vătămarea corporală neînsemnată, aplicată asupra colaboratorului de poliție, victimă în cadrul prezentului proces penal, a fost aplicată asupra dânsului, anume în momentul în care, Arsenov L. era condus la Inspectoratul de Poliție, în mașina de serviciu, i-a numit pe angajații poliției cu cuvinte necenzurate, concomitent i-a aplicat ofițerului superior de sector al IP Xxxx Jardan G. o lovitură cu capul în față și două lovituri cu cuțitul în regiunea piciorului, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate. Mai mult, inculpatul avea un comportament inadecvat și era în stare de ebrietate, care ar fi rezultat din declarațiile lui Nicu C. precum că cu colegul Jardan G., care s-au deplasat la magazinul alimentar pe str. Xxxx din mun. Chișinău, colegul său Jardan G. discutând cu solicitanta în baza materialului înregistrat, de el s-a apropiat o persoană vizibil în stare de ebrietate și a început să-l numească pe colegul său cu cuvinte necenzurate și a devenit agresiv, la care apropiindu-se de el, prezentând legitimația de serviciu i-a comunicat să se comporte adecvat, iar persoana dată nu se supunea cerințelor lor legale. Prin urmare, atât victima Jardan G. cât și martorul Nicu C. în cadrul prezentului proces penal, au depus declarații analogice conform cărora, Arsenov L. avea un comportament inadecvat, era agresiv și nu se supunea cerințelor legale, în scopul sistării activității de serviciu.

Deși inculpatul nu a recunoscut că a lovit victima, înaintând ipoteza că nu a avut cuțit, nu a avut intenția de a lovi colaboratorul de poliție, fapta fiind comisă de către acesta, apărându-se de acțiunile polițiștilor, i-a numit doar cu cuvinte necenzurate și cu mâinile s-a apărat de acțiunile lor, această versiune nu poate fi reținută ca fiind o justificare a acțiunilor sale, și aceasta întrucât, la somația colaboratorului de poliție, de a se calma, inculpatul nu a reacționat, deși trebuia să o facă, în virtutea Legii speciale enunțate mai sus în conformitate cu care, art.25 alin.(2), cerințele legale ale polițistului înaintate în procesul exercitării atribuțiilor de serviciu sunt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice și juridice.

Reieșind din considerentele enunțate, la speță s-a reținut a fi prezentă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (1¹) art. 349 Cod penal, ori, este important că, victima infracțiunii este persoana care își îndeplinea datoria obștească, iar aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, a fost comisă anume în legătură cu participarea persoanei (victimei) la prevenirea ori curmarea faptei antisociale, legătura cauzală care se reține a fi prezentă la încadrarea acțiunilor inculpatului, în baza alin. (1¹) art.349 Cod penal.

Nu poate fi reținut argumentul apărării precum că inculpatul ar fi mai scund ca victima și martorul și nu putea să opună real rezistență colaboratorilor de poliție, or această afirmație contravine celor constatate, probele cercetate în instanță, coroborând între ele, și fiind pertinente cauzei penale, totodată vina acestuia confirmându-se chiar prin declarațiile proprii și a martorilor audiați. Din aceleași motive nu putea fi reținut argumentul că nu a aplicat lovituri și nici lovitură cu cuțitul colaboratorului de poliției, or, după cum s-a mai menționat personal a indicat că posibil a lovit polițistul când se apăra de el cu mâinile. Era fără cunoștință când a fost urcat în mașina de poliție. Pe când soția acestuia, Arsenov V. a declarat că soțul a început să se apere de ei... l-au urcat în mașina lor de poliție, soțul și-a scos mâinile din cureaua și încerca să iasă pe altă ușă. Totodată faptul că Arsenov L. era în stare de ebrietate au confirmat toți martorii audiați. Soroca O. a relatat că ”Arsenov L. era servit de aceea a fost sunată de fiica ei, Victoria și a rugat-o să vină la magazin ca să-l ia acasă”, Arsenov V. a relatat

că "Leonid a servit o bere". Inculpatul a relatat că la momentul incidentului "servise două beri".

De asemenea, sunt lipsite de credibilitate declarațiile martorilor Arsenov V. și inculpatului Arsenov L. cu referire la faptul că, inculpatul nu a opus careva rezistență colaboratorilor de poliție, or, potrivit raportului de expertiză 201802P4228 din 19.11.2018 în care la partea vătămată Jordan G. s-a constatat excoriație la nivelul buzei superioare care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, excoriatii la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă, care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Totodată, versiunea creată artificial de către inculpat, susținută și de către martorul Arsenov V. care este soția inculpatului și Soroca O., care este soacra inculpatului, precum că inculpatul nu a aplicat violență în privința colaboratorilor de poliție, doar se apăra de acțiunile polițiștilor, nu a avut careva cuțit - este neîntemeiată, nefiind susținută prin nici o probă.

Astfel, partea vătămată Jordan G., martorul Nicu C., fiind audiați în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea declarațiilor mincinoase, au făcut declarații consecutive circumstanțelor cazului, prin care s-a indicat direct Arsenov L., fiind în stare de ebrietate, aflându-se în automobilul de serviciu a angajaților poliției n/î XXXX, care erau în exercițiul funcției de menținere și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei, i-a numit pe angajații poliției cu cuvinte necenzurate, concomitent i-a aplicat ofițerului superior de sector al IP Xxxx Jordan G. o lovitură cu capul în față și două lovituri cu cuțitul în regiunea piciorului, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de alin.(1¹) art. 349 Cod penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. În circumstanțele în care victima infracțiunii este persoana cu funcție de răspundere s-a reținut că, scopul infracțiunii incriminate inculpatului Arsenov L. este unul special și anume scopul de sistare a activității persoanei. Ori, prin decizia inculpatului de a opune rezistență în momentul în care s-au apropiat colaboratorii de poliție, înțelegând că, aceștia s-au apropiat în legătură cu o fapta antisocială presupus a fi comisă de inculpat și anume violența în familie, prin aplicarea violenței nepericuloase asupra integrității corporale asupra victimei, inculpatul a încercat în așa fel, să sisteze examinarea cazului, acesta acționând intenționat. Totodată, deși, inculpatul a susținut în declarațiile sale că, violența a fost aplicată față de victimă nu intenționat, ci prin apărare de actele polițiștilor, se reține că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (1¹) art. 349 Cod penal se caracterizează nu doar prin intenție directă, ci și prin intenție indirectă, la caz fiind demonstrat și scopul special al infracțiunii și anume cel de a sista activitatea polițistului.

Urmare, în acțiunile lui Arsenov L. sunt întrunite toate semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea față de persoană cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu.

În acest sens, versiunea inculpatului precum că nu a opus rezistență, dar poate se smulgea din mâinile lor deoarece aceștia îl băteau și el se apăra de acțiunile lor a fost combătută atât prin declarațiile martorului Nicu C., cât și a victimei, care la momentul reținerii au încercat să-l imobilizeze deoarece avea un comportament inadecvat și vorbea cu cuvinte necenzurate. Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul a afirmat că a fost bătut de către polițiști, la întrebarea dacă s-a adresat cu o plângere la organele competente, a afirmat că s-a adresat, dar s-a clasat procesul.

Astfel, la 05.12.2018, prin Ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal s-a refuzat pornirea urmăririi penale în baza cererii depuse de către Arsenov L., care s-ar fi plâns că a fost bătut de către polițiști în stradă în văzul mai multor persoane și fiind condus la Inspectoratul de Poliție, fiindu-i cauzate leziuni corporale, în legătură cu faptul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 05.12.2018 nu a fost contestată de către inculpat, de aici reiese că inculpatul a fost de acord cu ordonanța de refuz și cu acțiunile întreprinse. În acest sens, instanța a apreciat critic fișele fotografice prezentate în ședința de judecată de către inculpatul Arsenov L., ca lipsite de careva suport probatoriu, dat fiind faptul că pe cazul de depistare a leziunilor corporale la Arsenov L. în timpul plasării acestuia în Izolatorul de detenție provizorie al Direcției de poliție a mun. Chișinău a fost efectuat control în ordinea art. 274 Cod de procedură penală.

Avocatul Kebeș Alexei eronat a considerat că inculpatul a fost provocat de colaboratorii poliției la comiterea infracțiunii ori, deși relațiile dintre inculpat și victimă erau tensionate la momentul respectiv, nu a rezultat că neînțelegerile au fost atât de grave și de o intensitate atât de ridicată încât să determine pe inculpat să aplice violența asupra părții vătămate care își exercita obligațiunile de serviciu, inculpatul urma să se conformeze cerințelor. Conform doctrinei prin provocare se înțelege întărire, ațâțare, instigare la acțiuni nesocotite sau necinstite astfel victima fiind nevoită să aplice să recurgă la mijloace de a-1 calma pe inculpat și a face de a se supune cerințelor acestora de a se calma, însă acesta nu a încetat.

De asemenea, este relevantă jurisprudența Curții Europene care a statuat că atunci când un acuzat afirmă că a fost provocat să comită o infracțiune, sarcina probațiunii se pune pe seama autorităților, adică acuzatorul de stat are sarcina de a demonstra faptul că nu a existat o provocare și că afirmațiile acuzatului sunt nefondate (Morari c. Republicii Moldova, § 33-34, 08 martie 2016). Deci, partea apărării nu a invocat și enumerat concret care anume acțiuni ale Arsenov L. susținute activ de organul de urmărire penală, au avut ca efect convingerea și provocarea lui Arsenov L. la comiterea infracțiunii. În context, instanța nu a stabilit că victima Jordan G. a manifestat rol activ la instigarea comiterii infracțiunii de către Arsenov L., apărarea în linii generale a expus în conținutul dezbaterilor mai multe concluzii despre faptul provocării inculpatului, care însă urmau a fi completate cu circumstanțele cauzei cărora sunt subsecvente.

În cadrul cercetărilor judecătorești cu certitudine a fost stabilit că la 18 noiembrie 2018, aproximativ ora 22.00, fiind în stare de ebrietate, în timpul deplasării prin mun. Chișinău, regiunea străzii Xxxx, aflându-se în automobilul de serviciu a angajaților poliției n/î XXXX, care erau în exercițiul funcției de menținere și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor,

urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei, i-a numit pe angajații poliției cu cuvinte necenzurate, concomitent i-a aplicat ofițerului superior de sector al IP Xxxx Jordan G. o lovitură cu capul în față și două lovituri cu cuțitul în regiunea piciorului cauzându-i leziuni corporale neînsemnate sub formă de ”excoriație la nivelul buzei sueprioare, excoriații la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă” și suferințe fizice, prin acțiunile sale pereclitând buna executare a misiunii de menținere și restabilire a ordinii și securității publice, acțiuni care se încadrează în prevederile alin. (1¹) art. 349 Cod penal.

În concluzii, apreciind circumstanțele cauzei, declarațiile martorilor audiați în cadrul ședințelor judecătorești, afirmațiile acestuia în coroborare cu celelalte probe și anume rezultatele raportului de expertiză a victimei, sunt credibile și utile deoarece contrapunerea lor cu celelalte probe examinate în cadrul cercetării judecătorești au indicat la faptul, că acuzațiile aduse în ședință nu contravin împrejurărilor stabilite în cadrul judecării cauzei, dar reciproc și obiectiv au completat circumstanțele stabilite la caz și au confirmat în totalitate învinuirea adusă de procuror, probele fiind apreciate ca administrate în cadrul unei proceduri legale de urmărire penală și examinării judecătorești. Reieșind din probele relatate, instanța de fond a considerat, că vinovăția inculpatului Arsenov L. în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral.

Atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul examinării judecătorești a fost stabilit că latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiunea inculpatului Arsenov L. prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea și încadrarea corectă a acțiunilor inculpatului, apreciindu-le ca aplicare violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea față de persoană cu funcții de răspundere în scopul sistării activității de serviciu.

La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, că el anterior a mai fost condamnat și antecedentele penale sunt stinse, este căsătorit și întreține doi copii minori.

Având în vedere că infracțiunea comisă de inculpat este legată de opunerea de rezistență violentă colaboratorilor de poliție, care au obligația de a veghea asupra respectării ordinii și legalității în stat, îndeplinirea reușită a acestor obligații fiind condiționată în mare parte de stima, respectul și subordonarea cetățenilor față de cerințele colaboratorilor de poliție, în vederea restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de asemenea infracțiuni atât din partea lui Arsenov L., cât și din partea altor persoane, instanța urma să se expună asupra pedepsei inculpatului, instanța a concluzionat că în privința inculpatului ar fi echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel, instanța a statuat că potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Ion Bazatin, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 3 închisoare, cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, potrivit art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că instanța de fond, corect calificând faptele săvârșite de inculpat, i-a aplicat o pedeapsa prea blândă, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal.

Relevant este faptul că, comiterea de către o persoană a unei infracțiuni, care anterior a fost condamnată, demonstrează gradul de pericol social sporit pe care-l prezintă persoana și necesitatea de a-i stabili o pedeapsă mai aspră decât persoanei care anterior nu a fost condamnată.

Astfel, instanța de fond, la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în principal de gravitatea infracțiunii, persoana celui vinovat, circumstanțele care agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Concomitent, nu s-a ținut cont de faptul că ultimul are antecedente penale.

Prin urmare, în vederea restabilirii echității sociale, inculpatul urma să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, și conform art. 90 Cod penal, urma a-i fi suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

3.1 A declarat apel și avocatul Alexei Kebeș, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că, acțiunile autorităților statului au fost îndreptate intenționat la provocarea anumitor circumstanțe pentru a le putea încadra în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța a dat apreciere juridică greșită circumstanțelor de fapt care au avut loc, iar în cadrul cercetării judecătorești, probele cercetate nu au demonstrat vinovăția inculpatului, sentința fiind neîntemeiată, fără suport probatoriu și nici legală, nefiind bazată pe careva probe concludente, utile și pertinente.

Deci, sentința a fost emisă în lipsa unei forțe probante, cu privire la vinovăția inculpatului, care dimpotrivă îl dezvinovățesc.

Sub aspectul circumstanțelor descrise de către inculpat, cât și acțiunile procesuale, s-a conturat o concluzie clară și certă asupra faptului că acțiunile organului de urmărire penală au fost îndreptate doar spre a accentua acțiunile denunțatorului.

Ținând cont de faptul că, expertizele au fost ordonate de către organul de urmărire penală, care au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, apelantul consideră neîntemeiată aprecierea instanței de fond în sensul admiterii demersului acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea acestora din contul persoanei apărute și solicită respingerea acesteia.

Or, încasarea cheltuielilor cu titlu de cheltuieli de judecată sunt contrar prevederilor legale, legea, expres prevede cazurile când acestea sunt admise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2020, apelul avocatului a fost respins ca nefondat, iar al procurorului admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Arsenov Leonid a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, corect, just și întemeiat a ajuns la concluzia că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, individualizată prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu.

Luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată cu respectarea rigorilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, dându-le o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii.

Ori, vina inculpatului este dovedită pe deplin prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele:

declarațiile părții vătămate Jordan Grigore;

declarațiile martorului Nicu Constantin;

declarațiile martorului Soroca Olga;

declarațiile martorului Arsenov Victoria;

procesul verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică, în care este indicat locul comiterii infracțiunii;

procesul verbal de ridicare din 19.11.2018, și procesul-verbal de examinare din 10.12.2018, prin care s-a ridicat o pereche de pantaloni de la uniforma polițienească, de culoare albastră, și examinând-o se observă în partea din față la piciorul drept mai sus de genunchi o ruptură cu dimensiunea de 5,5 cm;

procesul verbal de ridicare și examinare din 10.12.2018, în care s-a ridicat un CD de model Vebratim, cu înregistrările fragmentelor video de la locul comiterii infracțiunii. Examinându-le se observă cum Jordan Grigore și Nicu Constantin încearcă să-1 imobilizeze pe Arsenov Leonid, însă ultimul opune rezistență și vorbește cu, cuvinte necenzurate;

raportul de expertiză judiciară nr. 201802P4228 din 19.11.2018, conform căruia la partea vătămată Jordan G. s-a constatat excoriație la nivelul buzei superioare care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, excoriații la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă, care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată;

procesul verbal de confruntare din 12.12.2018, între partea vătămată Jordan G. și învinuitul Arsenov L.;

procesul verbal de confruntare din 12.12.2018, între martorul Nicu C. și învinuitul Arsenov L.

Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia or,

nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestora.

Așa dar, obiectul material al infracțiunii specificate la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, îl reprezintă corpul victimei sau bunurile care-i aparțin victimei, victima infracțiunii în cauză fiind persoana cu funcție de răspundere, care-și îndeplinea atribuțiile de serviciu.

În sensul descrierii elementelor constitutive ale infracțiunii, instanța de apel a atestat că la caz, acestea din urmă și-au găsit confirmare integrală urmare a probatoriului administrat, și cu atât mai mult nu doar urmare a probelor acuzării, dar și chiar reieșind din declarațiile martorilor apărării, care de fapt au confirmat acțiunea de aplicarea violenței de către inculpat asupra colaboratorului de Poliție Jardan G.

Sub aspectul dat, în cadrul ședinței judiciare în instanța de fond, partea vătămată Jardan G., cât și martorul Nicu C. au comunicat că s-a deplasat la magazinul din str. Xxxx, mun. Chișinău, împreună cu colegul de serviciu Nicu C., în vederea audierii lui Arsenov V., care anterior a depus mai multe plângeri la poliție pe faptul violenței în familie, și de fiecare dată refuza să depună declarații, sau solicita încetarea examinării materialului, iar ajunși la fața locului, la magazinul unde activează ultima, Jardan G. a început a întocmi procesul-verbal după care a intrat inculpatul, care a început a-i numi cu cuvinte necenzurate, după care Nicu C., în scop de a-l calma l-a invitat afară, iar la scurt timp Jardan G. a văzut că Arsenov L. îi aplică lovituri lui Nicu C., atunci el a lăsat mapa cu acte și a ieșit afară, solicitând inculpatului să se calmeze, ultimul a început să fie și mai agresiv, la care Jardan G. împreună cu Nicu C. au încercat să-l imobilizeze deoarece ultimul încerca continuu să îi lovească cu pumnii și picioarele. Ambii au anunțat unitatea de gardă că au o problemă și nu puteau să liniștească cetățeanul, solicitând grupa operativă pentru ajutor, i s-a comunicat că grupa operativă este plecată. Astfel Jardan G. a încercat să-l urce în automobilul lor și să-l ducă la Inspectoratul de Poliție Xxxx, mun. Chișinău, pentru documentare, deoarece nu aveau cătușe cu ei, i-au legat ultimului mâinile la spate cu o centură, Jardan G. a urcat pe bancheta din spate cu Arsenov L., iar Nicu C. era la volanul automobilului și au pornit la Inspectoratul de Poliție, Xxxx mun. Chișinău. În timpul deplasării pe str. Petricani, inculpatul se exprima în adresa lor cu cuvinte necenzurate, îl scuipa pe Jardan G. și încerca să îl lovească cu capul, iar când au ajuns în apropierea str. Xxxx, inculpatul s-a culcat cu pieptul pe bancheta din spate după care și-a eliberat mâinile din centură. El stătea în partea stângă a lui Jardan G., la un moment acesta a simțit o înțepătură în piciorul drept, după care a urmat a doua, dar cu mâna dreaptă a dezbătut lovitura, tăindu-l la mână, între laba mâinii drepte și antebraț. Văzând acest lucru, Jardan G. l-a îmbrâncit pe Arsenov L., iar ultimul s-a culcat pe banchetă, iar Jardan G. s-a culcat deasupra lui, ajuns la Inspectoratul de Poliție Xxxx, mun. Chișinău a depistat că pantalonii de la piciorul drept coapsa aveau o fisură cu o mărime de 3-4 cm., de asemenea avea o excoriație în aceeași zonă a piciorului, după ce Arsenov L. a fost coborât din automobil, pe podeaua automobilului a fost depistat un cuțit care se afla în partea unde a stat, posibil și l-a călcat în perioada deplasării.

În sensul dat, de facto acțiunile inculpatului s-au manifestat anume în vederea stopării acțiunilor licite ale colaboratorilor de poliție, care au venit la fața locului pentru documentarea unui caz de violență în familie, astfel că Arsenov L., fiind în stare de ebrietate alcoolică, a întreprins măsuri anume pentru a nu permite colaboratorilor

de poliție documentarea pe faptul unei plângeri depuse de către Arsenov V., privind violența în familie comisă de către Arsenov L.

Așa dar, sunt declarative, formale și convenționale alegațiile inculpatului de referință la faptul că anume dânsul ar fi fost numit cu cuvinte necenzurate și bătut de către colaboratorii de poliție, în condițiile în care a fost examinat de către medici care au venit la fața locului, însă careva leziuni corporale nu au depistat la acesta.

Totodată, nici inculpatul și nici apărătorul acestuia la etapa de reținere și efectuare a acțiunilor de urmărire penală nu au solicitat dispunerea și efectuarea unei expertize medico-legale, cu atât mai mult că organul de urmărire penală în persoana ofițerului de urmărire penală, era obligat să dispună solicitarea medicului, iar în urma examinării acestuia careva leziuni corporale nu au fost identificate.

Cu atât mai mult, inculpatul s-a adresat organelor de resort cu o plângere în conformitate cu prevederile art. 263, art. 274 Cod de procedură penală, pe faptul pretinsei maltratării sale de către colaboratorii de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Xxxx, mun. Chișinău, la data de 18.11.2018, însă în cele din urmă, prin ordonanța din data de 05.12.2018, s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal pe faptele deplânse de către Arsenov L., din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal în acțiunile colaboratorilor de poliție, ordonanță care nici nu a fost contestată în ordinea prevăzută de art. 299¹ Cod de procedură penală, după caz art. 313 Cod de procedură penală.

În contextul dat, sunt apreciate critic alegațiile inculpatului, cât și ale apărătorului acestuia de referință la pretinsul fapt că, anume Arsenov L. ar fi fost numit cu cuvinte necenzurate, și ar fi fost maltrat fizic fără motive de către colaboratorii de poliție, or, în susținerea acestei versiuni nu s-au administrat careva probe, cu atât mai mult că, pe faptul dat Procuratura mun. Chișinău, a dispus și efectuarea unui control prin prisma cerințelor art. 274 Cod de procedură penală, însă în cele din urmă nu s-a adeverit circumstanțele invocate de către inculpat. Tot aici, instanța de apel a reiterat că, și martorul Nicu C., în cadrul ședinței instanței de fond a comunicat că, pe faptele invocate de către inculpat a fost inițiat și un control de serviciu, însă s-a dovedit că atât dânsul, cât și colaboratorul de poliție Jardan G. au acționat strict în limita admisibilă de lege.

Subsidiar, sunt apreciate critic și declarațiile martorului Arsenov V., precum că dânsa ar fi văzut că, colaboratorii de poliție îl numesc cu cuvinte necenzurate pe soțul său - inculpatul, și că îi aplicau lovituri peste diferite regiuni ale corpului, în contextul în care declarațiile ultimei sunt combătute prin probele administrate, totodată deși martorul Arsenov V. și inculpatul au invocat circumstanța maltratării fizice a inculpatului de către colaboratorii de poliție, nu este clar din care considerent martorul Arsenov V. nu a apelat serviciul 112, pentru a deplânge toate circumstanțele date, dar imediat după incidentul dat s-a deplasat la domiciliu.

De altfel, și martorul Soroca O., al cărei ginere este inculpatul Arsenov L., fiind audiată în ședința instanței de fond a comunicat că, atunci când a venit la magazinul unde activează fiica sa, Arsenov V., a văzut cum Arsenov L. era jos la pământ, iar de asupra lui era o persoană care îl ținea, iar altă persoană era alături și în acest timp inculpatul spunea niște cuvinte necenzurate, ulterior, inculpatul - care se afla în stare de ebrietate, a fost dus în mașina poliției.

Așa dar, martorul Soroca O. a confirmat că a văzut cum inculpatul Arsenov Leonid Leonid era imobilizat la pământ lângă magazinul unde activează fiica sa Arsenov V., după care Arsenov L. a fost dus în mașina poliției, fapt care combate declarațiile martorului Arsenov V. precum că atunci când Arsenov L. a fost scos din magazin afară, colaboratorii de poliție îl loveau, îl numeau cu cuvinte necenzurate, și l-au dus după un microbuz unde la fel i-au aplicat mai multe lovituri or, depozițiile martorului Soroca O. dimpotrivă, vin să confirme declarațiile părții vătămate Jordan G. și ale martorului Nicu C., ultimii indicând că după comportamentul inadecvat și intențiile inculpatului de a zădărnici și stopa acțiunile legale de investigare a unei plângeri, l-au imobilizat pe inculpat și l-au dus în automobil.

În aceeași ordine de idei, sunt tendențioase declarațiile atât ale martorului Arsenov V., cât și ale martorului Soroca O., din considerentul relațiilor de rudenie cu inculpatul, fiind astfel întărită concluzia de intenție de ameliorare a situației inculpatului, însă totodată urmează a se reitera că, deși în cadrul urmăririi penale martorii vizați au confirmat că inculpatul opunea rezistență fizică față de cerințele și acțiunile legale ale colaboratorilor de poliție, însă în ședința de judecată au refuzat de aceste declarații, menționând că nu cunoșteau ce era scris în procesele-verbale de audiere, și că doar le-au semnat fără a le citi, or, în ambele procese-verbale de audiere a martorului, se conținea mențiunea clară despre faptul că, procesul-verbal a fost scris și citit de către semnatar, iar în cele din urmă fiind aplicată și semnătura martorilor.

În susținerea declarațiilor atât ale părții vătămate Jordan G., cât și ale martorului Nicu C., vine și procesul verbal de ridicare și examinare din 10.12.2018, conform căruia s-a ridicat un CD de model Vebratim, cu înregistrările fragmentelor video de la locul comiterii infracțiunii, iar urmare a examinării s-a stabilit că, ultimii încearcă să-l imobilizeze pe Arsenov L., însă ultimul opunea rezistență și vorbea cu cuvinte necenzurate în adresa acestora din urmă.

Partea vătămată Jordan G. a menționat în cadrul audierii sale în instanța de fond, că în timpul transportării inculpatului spre Inspectoratul de Poliție Xxxx, mun. Chișinău, inculpatul de asemenea opunea rezistență, și i-a aplicat lui Jordan G. câteva lovituri cu un obiect ascuțit, iar în confirmarea acestui fapt vine și nemijlocit procesul-verbal de ridicare și examinare din 18.11.2018, conform căruia din automobilul de poliție cu n/î MAI 070, a fost ridicat un cuțit de buzunar cu mânerul portocaliu, de care este legat un șiret de culoare neagră, iar partea vătămată Jordan G. a menționat că acest cuțit l-a văzut anume după ce inculpatul a fost scos din automobil și dus în incinta Inspectoratului de Poliție Xxxx, mun. Chișinău.

De altfel, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802P4228 din 19.11.2018, în urma examinării medico-legale a părții vătămate Jordan G. s-a constatat excoriație la nivelul buzei superioare care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, excoriatii la nivelul articulației radiocarpale drepte și coapsa dreaptă, care a putut fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Mai mult ca atât, conform procesului verbal de ridicare din 19.11.2018, și procesul-verbal de examinare din 10.12.2018, de la Jordan G. s-a ridicat o pereche de pantaloni de la uniforma polițienească, de culoare albastră, și examinând-o se observă în partea din față la piciorul drept mai sus de genunchi o ruptură cu dimensiunea de 5,5 cm.

Așadar, sunt respinse afirmațiile inculpatului, precum că, anume dânsul ar fi fost maltratată fizic de către colaboratorii de poliție, și consideră aceste argumente invocate doar cu scopul exonerării de la răspunderea penală pentru fapta comisă cu intenție, și cu atât mai mult în stare de ebrietate.

Apreciind declarațiile inculpatului, în raport cu declarațiile martorilor Soroca O. și Arsenov V., la capitolul dat s-au identificat dubii și divergențe în acestea din urmă or, inculpatul a menționat că, dânsul a fost împins de către colaboratorii de poliție în magazin și a căzut pe rafturile cu legume, după care a fost scos afară, și dus lângă un microbuz, unde a fost lovit, însă martorul Soroca O. a specificat că, după cele petrecute în incinta magazinului, soțul fiicei a început să se apere de ei, s-a sculat de jos, iar colaboratorii de poliție l-au scos afară, l-au pus la pământ, unul din ei a scos centura de la blugi și i-a pus mâinile la spate să i le lege, a luat cheile și a închis magazinul și s-a pornit din urma lor, totodată martorul Soroca O. la fel a confirmat doar faptul că a văzut cum Arsenov L. se afla la pământ, fiind imobilizat, și după aceasta a fost dus în automobilul de poliție.

În sensul dat, sunt respinse ca fiind formale și convenționale, și cu atât mai mult declarative afirmațiile apelantului de referință la faptul că, vina inculpatului nu a fost confirmată prin careva probe or, declarațiile părții vătămate, declarațiile martorului, procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, cât și raportul de expertiză efectuat la caz, dovedesc incontestabil fapta infracțională, și vinovăția inculpatului, și cu atât mai mult în coroborare cu relatările martorilor apărării, care de fapt la fel au confirmat vinovăția inculpatului, și au exclus careva dubii, neclarități sau imprecizii după cum s-a invocat de către apărare și de către inculpat.

Este respins și argumentul invocat de către apelant cu referință la faptul că, inculpatul ar fi fost de o statură în raport cu partea vătămată Jordan G., și martorul Nicu C. or, faptul dat nu exclude nicidecum acțiunile inculpatului care s-au manifestat anume prin aplicarea forței fizice nepericuloase pentru viața și sănătatea colaboratorului de poliție Jordan G., acțiuni determinate de scopul și intenția directă a inculpatului de a stopa activitatea legată de investigația unei plângeri deferite organelor de resort de către soția inculpatului - martorul Arsenov V.

Totodată, este lipsită de o careva argumentare faptică și juridică și alegația apărătorului Kebeș Alexei, de referință la pretinsa provocare a inculpatului, anume urmare a pretinselor acțiuni ilicite ale colaboratorilor de poliție or, chiar din probele administrate la caz, s-a atestat cert că, anume inculpatul a fost persoana care a inițiat fără motive clare conflictul cu colaboratorii de poliție, anume acesta a început îmbrâncheala cu colaboratorii de poliție, tot acesta a fost persoana care la somarea colaboratorilor de poliție nu a stopat acțiunile sale infracționale, anume inculpatul a opus rezistență colaboratorilor de poliție Jordan G. și Nicu C., atunci când aceștia din urmă i-au comunicat despre necesitatea deplasării la Inspectoratul de Poliție Xxxx, mun. Chișinău, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și documentarea încălcării ordinii de drept.

Drept motiv care a determinat acțiunile infracționale ale inculpatului a fost determinat nemijlocit faptul că, conform relatărilor părții vătămate, martorul Arsenov V. anterior a depus mai multe plângeri, precum și solicitări telefonice, pe faptul violenței în familie comise de către inculpat, însă de fiecare dată Arsenov V. refuza să

facă declarații, astfel că scopul inculpatului a fost anume de a eluda o eventuală sancționare contravențională pentru faptele de violență în familie.

Tot aici, este de notat că, în cazul de față nu s-au depistat careva preținse acțiuni provocatoare din partea colaboratorilor de poliție, în condițiile în care aceștia din urmă s-au deplasat la locul de muncă a lui Arsenov V., pentru audierea acesteia, și nicidecum nu pentru alte circumstanțe, totodată în raport cu inculpatul, colaboratorii de poliție au avut un comportament justificat și legal, manifestându-se în limita împuternicirilor legitime, și urmare a abordării jignitoare de către inculpat cu cuvinte necenzurate, dar și aplicării violenței fizice asupra colaboratorilor de poliție, s-a adoptat decizia de a-l escorta pe acesta din urmă la Inspectoratul de Poliție Xxxx, mun. Chișinău, însă anume inculpatul a opus rezistență.

La fel, s-a atestat că acțiunile colaboratorilor de poliție nu au fost îndreptate spre instigare a inculpatului la comiterea faptei infracționale, or, colaboratorii de poliție au acționat în vederea stopării acțiunilor infracționale ale inculpatului, care s-au manifestat prin numirea cu cuvinte necenzurate, aplicarea loviturilor, și amenințarea cu violență, însă anume inculpatul s-a manifestat din intenții clar determinate prin acțiuni de stopare a activității legale ale colaboratorilor de poliție.

În așa mod, sunt lipsă, careva preținse acțiuni de provocare din partea colaboratorilor de poliție Jordan G. și Nicu C. în raport cu acțiunile ilicite de opunere de rezistență, și acțiuni similare la cerințele legale, cu atât mai mult că atât partea vătămată, martorii Arsenov V. și Soroca O., dar și însuși inculpatul au confirmat că ultimul se afla în stare de ebrietate produsă de alcool.

Rezumând totalitatea circumstanțelor de fapt și de drept evidențiate mai sus, alegațiile apărătorului Kebeș Alexei, sunt nejustificate, formale și convenționale, în contextul în care au fost administrate suficiente probe, și incontestabile întru susținerea vinovăției inculpatului Arsenov Leonid, astfel că atât la capitolul culpabilității, cât și încadrării juridice, instanța de apel a exclus careva dubii, neclarități sau imprecizii, actul judecătoresc contestat în această latură fiind întemeiat și motivat.

La capitolul stabilirii pedepsei penale inculpatului, instanța de apel a reținut că soluția adoptată la caz a fost una pripită, nejustificată și prematură, sancțiunea penală în formă de muncă neremunerată în folosul comunității aplicată față de inculpat fiind una mult prea blândă și neproporțională, în raport cu fapta infracțională comisă, precum și urmările prejudiciabile.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Sanctiunea art. 349 alin. (1¹) Cod penal prevede pedeapsa în formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Sub aspectul dat, instanța de apel a notat că careva circumstanțe atenuante din categoria celor vizate la art. 76 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului nu au fost identificate.

În temeiul art. 77 alin. (1), lit. j) Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe agravante săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24 Cod penal.

Norma art. 24 Cod penal, specifică că persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.

În atare context, aplicarea față de inculpat a unei sancțiuni penale în formă de muncă neremunerată în folosul comunității este nejustificată, dar și rezultatul unei analize pripite a circumstanțelor comiterii faptei infracționale.

Respectiv, având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii, și anume comiterea faptei infracționale în stare de ebrietate alcoolică, atentarea la viața, sănătatea și integritatea corporală a părții vătămate Jordan G., care în calitate de colaborator al organelor de ocrotire a normelor de drept se afla în timpul exercitării atribuțiilor de menținere a ordinii publice, personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, la fel urma a fi reținut că, în privința inculpatului au fost depuse mai multe plângeri la organele de poliție, pe faptul comiterii diferitor abateri în stare de ebrietate alcoolică.

În cumul circumstanțele date, instanța de apel a concluzionat că unica sancțiune penală, echitabilă, corectă și justificată, pasibilă aplicării față de inculpat, este pedeapsa închisorii, stabilită în limita prevăzută de norma art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și anume în formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, care în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, s-a dispus spre executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a apreciat că sancțiunea penală în formă de închisoare, ce urma a fi aplicată în privința inculpatului Arsenov Leonid, ca fiind una pe deplin justificată, și echitabilă, ținând cont de categoria infracțiunii comise, împrejurările comiterii acesteia, dar și urmările grave, astfel că anume această pedeapsă penală este de natura de a restabili echitatea socială, și de a-l conduce pe inculpat spre corectare și reeducare în spiritul respectării cu strictețe a normelor de drept, dar și neadmiterii de careva încălcări pe viitor.

În continuare, instanța de apel a dispus suspendarea condiționată pe un termen de probațiune a termenului pedepsei închisorii, numite inculpatului Arsenov Leonid, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a apreciat că la moment era corectă dispunerea suspendării condiționate pe un termen de probațiune termenului închisorii de 2 ani numit inculpatului or, s-a stabilit că inculpatul este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

În conformitate cu prevederile art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform cerințelor art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Din materialele cauzei penale s-a atestat că, în calitate de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea urmăririi penale au fost suportate următoarele sume: suma de 128 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201802P4228 din 19.11.2018, și suma de 2520 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 34/12/1 -R-5323 din 30.11.2018, în total constituind suma de 2648 lei.

În sensul dat, instanța de fond corect și justificat a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ținând cont de natura faptei infracționale, circumstanțele în care această faptă a fost comisă și care au generat necesitatea efectuării urmăririi penale și a acțiunilor procesuale, anume din vina inculpatului.

Astfel, deși statul asigură în mare parte achitarea cheltuielilor judiciare, prin prisma apărării ordinii publice, adică prin intermediul organelor de urmărire penală, a Procuraturii și a instanțelor judecătorești, regula dată este incidentă doar în cazul exercitării scopului legii penale de stopare și curmare a faptelor infracționale, nu și în cazul constatării comiterii nemijlocite a faptei infracționale, după cum este în situația dată, or, fapta infracțională a fost comisă de către inculpat în mod nemijlocit, spontan și incident, aceasta fiind îndreptată spre stoparea activității licite a organelor de ocrotire a normelor de drept.

5. Avocatul Alexei Kebeș a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că, instanțele au dat apreciere juridică greșită circumstanțelor de fapt care au avut loc, iar în cadrul cercetării judecătorești toate probele cercetate au demonstrat nevinovăția inculpatului în cele ce i-a fost incriminat de organul de urmărire penală ulterior susținute de acuzatorul de stat.

Organul de urmărire penală, nu a dovedit vinovăția lui Arsenov L. în comiterea infracțiunii incriminate, conform art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Corespunzător, ar fi nedrept de a condamna o persoană conform art. 349 alin. (1¹) Cod penal în lipsa unui probatoriu în sensul dat, afectată de *acțiuni de provocare*.

La materialele dosarului penal, nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra, că în acțiunile inculpatului se regăsesc elemente constitutive ale componentei de infracțiune.

În procesul de examinare a cauzei nu a fost probată prin probe concludente, pertinente și admisibile, că Arsenov L. a săvârșit o infracțiune în temeiul art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Ținând cont de faptul, că expertizele în cauză au fost ordonate de către organul de urmărire penală, care la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, consideră neîntemeiată aprecierea primei instanțe în sensul admiterii demersului acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea acestora din contul persoanei apărute și solicită respingerea acestuia.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, în special privind pretensele *acțiuni de provocare* (pct. 5. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Jordan G., martorilor Nicu Constantin, Soroca Olga și Arsenov Victoria, inclusiv date la urmărirea penală, procesul verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică, procesul verbal de ridicare din 19.11.2018 și procesul de examinare din 10.12.2018 a corpurilor delictive, procesul verbal de ridicare și examinare din 10.12.2018 a CD-lui de model Vebratim, cu înregistrările fragmentelor video de la locul comiterii infracțiunii, raportul de expertiză judiciară nr. 201802P4228 din 19.11.2018, procesul verbal de confruntare din 12.12.2018 între partea vătămată Jordan Grigore și învinuitul Arsenov Leonid, procesul verbal de confruntare din 12.12.2018 între martorul Nicu Constantin și învinuitul Arsenov Leonid, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În același timp, instanțele au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală.

Ori, conform art. 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare. Conform art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Astfel, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale, prevăzute de normele enunțate supra, a statuat că, inculpatul este vinovat de comiterea infracțiuni imputate, iar pentru a stabili acest fapt a fost necesară efectuarea unor expertize specializate, costul cărora este justificat și probat, acestea urmând a fi încasate din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare, nefiind constatate temeiuri pentru a-l elibera de plata lor.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei privind învinuirea înaintată inculpatului, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale și în latura cheltuielilor judiciare (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei privind învinuirea înaintată inculpatului, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale și în latura cheltuielilor judiciare, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, privind învinuirea înaintată inculpatului, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale și în latura cheltuielilor judiciare, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței

de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția privind învinuirea înaintată inculpatului, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale și în latura cheltuielilor judiciare, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexei Kebeș împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2020, în privința inculpatului Arsenov Leonid xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 06 ianuarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun